

Sygn. akt IV U 18/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2017 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 sierpnia 2017 r. w S.

odwołania A. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 6 grudnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie A. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 18/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 2.12.2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 57 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) odmówił ubezpieczonej A. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, gdyż Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z 2.12.2016 r. nie stwierdziła u niej niezdolności do pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona, która wskazała, że ze względu na pogorszenie się stanu jej zdrowia nie jest zdolna do podjęcia pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wnosił o jego oddalenie przytaczając argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje:

Ubezpieczona A. P., urodzona (...), była uprzednio, tj. w okresach od 1.01.2013 r. do 28.02.2014 r. oraz od 1.01.2015 r. do 31.12.2016 r., uprawniona do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (bezsporne, akta ZUS).

W dniu 19.10.2016 r. ubezpieczona złożyła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. wnioski o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (k. 144 akt ZUS). W toku postępowania orzeczniczego ubezpieczona została przebadana przez Komisję Lekarską ZUS, która stwierdziła u niej zaburzenia depresyjno-lękowe w wywiadzie, zaburzenia osobowości, wole obojętne, (...). Komisja Lekarska stwierdziła, że ubezpieczona wymaga opieki specjalistycznej i leczenia, ale nie jest aktualnie długotrwale niezdolna do pracy. Rozpoznane dysfunkcje naruszają sprawność organizmu w stopniu niewielkim. Naruszona sprawność nie powoduje utraty zdolności do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji. Dlatego też orzeczeniem z dnia 2.12.2016 r. Komisja Lekarska ZUS uznała, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy (k. 42-43 akt ZUS tom dokumentacji orzeczniczolekarskiej).

Orzeczenie to stało się podstawą dla pozwanego Oddziału ZUS do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 6.12.2016 r. (k. 148 akt ZUS).

W toku postępowania odwoławczego Sąd Okręgowy przeprowadził dowód z opinii biegłych z zakresu psychologii, psychiatrii oraz reumatologii (opinia k. 18 akt sprawy). Biegli rozpoznali u ubezpieczonej zaburzenia depresyjne nawracające o łagodnym przebiegu, zaburzenia osobowości, zapalenie wielostawowe w remisji oraz zespół korzeniowy w wywiadzie. A. P. od 2006 r. leczy się ambulatoryjnie w PZP z różnymi rozpoznaniem choroby (od nerwicowych do zaburzeń afektywnych i zaburzeń osobowości). W 2013 r. była hospitalizowana psychiatrycznie. Dokumentacja z leczenia oraz wynik badania przez biegłych wskazują na łagodny przebieg zaburzeń, bez nasilonych objawów depresyjnych oraz komponentę osobowościową. Z historii choroby wynika, iż w ostatnich latach odnotowywano objawy depresji o nasileniu łagodnym, nie wymagającym istotnej modyfikacji leczenia farmakologicznego (od 2014 r.) ani hospitalizacji. Ubezpieczona powinna podjąć systematyczną psychoterapię. Dolegliwości bólowe stawów utrzymują się u ubezpieczonej od 2012 r. i są diagnozowane w ramach poradni reumatologicznej ze zmiennymi rozpoznaniem, obecnie wg badanej z rozpoznaniem (...). Przeprowadzone przez biegłego badanie reumatologiczne nie wykazało objawów aktywności choroby reumatologicznej, zmian destrukcyjnych czy niewydolności czynnościowej układu ruchu. Opisane choroby, w ocenie biegłych, nie sprowadzają na A. P. niezdolności do pracy zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Ubezpieczona zdobyła zawód technika technologii żywienia oraz ukończyła studium ekonomiczne. Dotychczas A. P. zatrudniona była jako pomoc przy pracach pralniczych, sprzedawca, doradca handlowy oraz telemarketer (okoliczności bezsporne- akta ZUS oraz wyjaśnienia ubezpieczonej k. 32-32v akt sprawy).

Odwołanie ubezpieczonej nie jest zasadne.

Aby uzyskać prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy, koniecznym jest spełnienie następujących warunków. Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który:

- 1) jest niezdolny do pracy
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach określonych w ustawie, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Celem ustalenia, czy ubezpieczona jest niezdolna do pracy, Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych z zakresu psychologii, psychiatrii oraz reumatologii, którzy uznali, że A. P. nie jest niezdolna do pracy zgodnie z kwalifikacjami.

W ocenie Sądu Okręgowego, opinia biegłych stanowi wiarygodny i miarodajny dowód pozwalający ustalić, czy ubezpieczona na datę wydania zaskarżonej decyzji była osobą niezdolną do pracy. Opinia ta została sporządzona przez osoby o odpowiednim wykształceniu, posiadające specjalistyczną wiedzę z zakresu medycyny. Sporządzenie opinii zostało poprzedzone bezpośrednim badaniem ubezpieczonej oraz zapoznaniem się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie. Wnioski wyrażone w opinii są spójne i logiczne oraz zostały należycie uzasadnione.

Biegli kategorycznie stwierdzili, że ubezpieczona, mimo dotykających ją schorzeń, nie jest niezdolna do pracy zgodniej z posiadanymi kwalifikacjami. Przypomnieć należy, iż ubezpieczona posiada kwalifikacje do pracy w zawodzie technika technologii żywienia oraz ukończyła studium ekonomiczne, a doświadczenie zawodowe zdobyła pracując jako sprzedawca, doradca handlowy, telemarketer oraz pomoc przy pracach pralniczych. Aktualny stan zdrowia ubezpieczonej nie powoduje, by była ona niezdolna do wykonywania wyżej wymienionych prac. Dotykające ubezpieczoną zaburzenia osobowości oraz zaburzenia depresyjne mają w ostatnich latach łagodny przebieg. Obecnie u ubezpieczonej nie występują również objawy aktywności choroby reumatologicznej ani też niewydolność czynnościowa układu ruchu. Zapalenie wielostawowe znajduje się w stanie remisji.

W trakcie procesu ubezpieczona nie zgadzała się z opinią biegłych i twierdziła, iż ze względu na stan psychiczny jest częściowo niezdolna do pracy (k. 32-32v akt sprawy). Ubezpieczona podała, iż przebywa pod opieką psychiatrii i zażywa leki. Nie posiada nowej dokumentacji medycznej. Ubezpieczona nie skorzystała z prawa do zgłaszania wniosków dowodowych.

Zgłoszone przez ubezpieczoną zastrzeżenia do opinii stanowią jedynie polemikę z ustaleniami biegłych i nie podważają merytorycznej wartości tego środka dowodowego. Ubezpieczona przedstawiła bowiem własną ocenę stanu zdrowia, jednakże nie poparła swych twierdzeń żadną nową dokumentacją medyczną, która mogłaby ewentualnie podważać prawidłowość wniosków biegłych. W tej sytuacji Sąd stwierdza, iż sporządzona na potrzeby niniejszego postępowania opinia biegłych stanowi miarodajny dowód stanu zdrowia ubezpieczonej i dlatego też jest wystarczającym dowodem do wydania rozstrzygnięcia.

W tym miejscu przypomnieć należy, iż to opinia biegłych lekarzy jest głównym dowodem pozwalającym na ustalenie, czy osoba ubezpieczona jest niezdolna do pracy. Sąd przy ocenie opinii biegłych lekarzy, nie może zająć stanowiska odmiennego, niż wyrażone w tej opinii, na podstawie własnej oceny stanu faktycznego (wyrok SN z 13.10.1987 r., II URN 228/87, PIZS 1988/7/62).

Tym samym Sąd Okręgowy przyjął, iż ubezpieczona nie jest częściowo niezdolna do pracy w rozumieniu art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a mianowicie, że nie utraciła ona w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Wobec powyższego ustalenia stwierdzić należy, iż ubezpieczona nie spełnia podstawowego wymogu uzyskania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, który wynika z art. 57 ust. 1 pkt. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł o oddaleniu odwołania.